

۲۰۱۲/۱۱/۱۲

ببرک زی خدران

يادونه:

لوموند ډيپلوما ټيک يوه، سياسي، کولتوري، ټولنيزه، فرانسوي مياشتني خپرونه ده، چې د نړۍ په ۲۹ ژبو او ۵۷ هيوادو کې خپريږي. دغه څيړنه له الماني ژبې څخه ژباړل شوي ده. بناغلي گيورگس لوفور يو ډيپلوماټ او توکمپوه دی، دی د پاکستان لپاره داروپايي ټولني پخواني استازي وو. د ده په څيړنه کې د افغان ولس د خونري کرکېچ لامل او زموږ د ديمرغه ټولني دستونزو يو ژور سياسي انځور وړاندې شوي دي. زما په اند هر هيواد پال افغان چې دې مسلې سره ليوالتيا لري بايد د ليکوال څيړنه په خيبر سره ولولي، ځکه ده دغې مسلې ته دبلي زاويه څخه کتلي دي.

ژباړه: سراج الحق ببرک زی خدران

د افغانستان او پاکستان ترمنځ ډيورنډ کرښه

د جگړې لامل او د سولې کلي

ليکوال: گيورگس لوفور

افغان هيوادپال: پښتانه، افغان ولس او طالبان

د افغانستان په اړه لندن او کابل نړيوالو کانفرانسونو لومړۍ په ۲۰۱۰ کال د جون مياشت په ۲۸ او دوهم په ۲۰۱۰ کال د جولای مياشت په ۲۱ نېټې پريکړو اوپايلو په جوته توگه ناسمي وختي او همداسې داورستي ټولټاکنې چې د ټگي او برگی سره مل وي او لږ خلکو په کې بر خه واخيسته، هېڅ يو ونشو کړي چې په افغانستان کې دا بي پايه وژنو ته د پای ټکي کيږدي.

د ۲۰۰۹ کال چې د جگړې اتم کال وو ۲۴۱۲ ميره ملکي وگړي وژل شوي دي (۱) د کرښې په بله خوا د پاکستان په شمال لويديځ کې د ملکيانو، سرتيرو او طالبانو د مرو ټوله شميره اټکل ۱۲۰۰۰ ميره ته رسيږي. (۲) دغه دواړه هيوادونه ټول ۲۰۰ ميليونه وگړي لري. دا هيوادونه د سقوط له گواښ سره مخامخ دي. د دوسله وال کرکېچ د حل لپاره يوه لار لټول اوس له هر مهاله ډيره اړينه بريښي.

په دا اوسنيو حالاتو کې ډير خلک دسوليزه حل لاره د طالبانو سره په روغه جوړه او طالبانو ته د سولې په لاس اوږدولو کې ويني. په ريښتيا سره بله کومه لاره يا بل کوم الترنټيف د سوليز حل لپاره نشته؟ مخکې له دې چې دکرکېچ بنسټيز حل لارې ته ورووځو موږ بايد له عامو، اسانو او لنډمهالو شونتياوو څخه خدای په امانې وکړو.

اصلي موضوع چې ډيره حساسه او پيچلې ده هغه دکابل او اسلام اباد ترمنځ د انگرزانو د کولونيال سيستم د رنگيدو له مهاله تراوسه په مسلسل ډول د خبرواترو او له بحث څخه په ډيره ناجايزه توگه ډډه شوي ده.

له ۲۰۰۱ کال څخه تر اوسه په افغانستان کې دستراتيجيکو ترسره شويو تيروتنو په اړه هر څه ويل شوي دي. په يو بنسټيز سوهي تفاهم او ناسم پوهيدني باندې چې د افغانستان د کرکېچ په پيل کې شتون درلود هېچ بحث او خبرې اترې ونشوې.

په ۱۹۸۶ کال کې د افغانستان په ختيځ کې خوست ولايت ته نږدې اوسامه بن لادن يواځې څو كيلومتره د پاکستاني پولې څخه په واټن کې ځای پرځای شوي وو. هم مهاله د کرښې په بله غاړه کې د وزير ستان په قبائلي سيمه «ميران شاه» کې خوست مېشتي مخور پښتون او جهادي مشر مولوي جلال الدين حقاني د افغانستان اسلامي گوند «دمولوي محمد يونس خالص په مشرې په شمالي وزيرستان کې» فعال پوځي مرکزونه درلودل. مولوي حقاني له همدې ځای څخه د پخواني شوروي اتحاد څلويښتم نمبر يرغلگرسور پوځ ته ماته ورکړه.

د ميرانشاه او خوست لاره د ډيورنډ کرښه شلوي، نن د ميرانشاه او خوست محوري سيمه د بنسټپالو وهايي ترهگرو ډلو د عملياتو سيمه گرځيدلې ده. دلته هېڅ يو عنصر په تصادفي توگه نه دی رامنځته شوي. بنسټپال وهايبانو اسلامي امت ته د يو واحد ملت په څير گوري او دخپل سپيڅلي جهاد موخي ددولتونو او ولسونو په ماتولو کې لټوي. له همدې لارې څخه دوی غواړي اسلامي دولت يا ستر خلافت ته لاره خلاصه کړي.

دپانو شميره: له 1 تر 7

افغان جرمن آنلاین تاسو په درنښت همکارۍ ته راوبولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de يادښت: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په خيبر و لولئ

د دوی نړیواله جهادي ستراتیجی په دې کې نغښتې چې د سیمیزو ناسیونالیستي غورځنگونو له احساساتو څخه ګټه واخلي، تر څو له همدې لارې د دولتونه مرکزي ځواک کمزوري کړي او سرحدې پولې لمنځه یوسي.

وېشلي پښتون ولس

په ۱۹۸۰ کالونو کې ددغې نړیوالې جهادي ستراتیجی د پلې کولو لپاره اوسامه بن لادن ته د افغانستان او پاکستان ترمنځ د ډیورنډ کرښې کرکچ له اسمان څخه یوه ډالۍ ثابته وه. د ډیورنډ کرښه د خوست – میرانشا محور ی لاره قطع کوي. ډاکرښه د انگریزانو د کولونیال ځواک یو مامور مارټم ډیورنډ په نامه ونومول شوه. هغه په ۱۸۹۳ کال کې دا د ډیمارکټیشن کرښه د برتانوي هند او دافغانستان د پاڅونکوونکو غورځنگونو په وړاندې معامله کړه. دا هغه کرښه ده چې د افغان دولتونو لخوا هېڅ مهال په رسمیت پېرنډلې شوي نه ده ځکه پښتانه یې په دوو برخو وېشلي دي. پاکستان دغه سیمه خپله برخه بولي. دا حالت یواځې د پښتونو لپاره تر ټولو ډیر دردونکې او زړه خوړونکې حالت دی، ځکه د دوی کلی او سیمې یې سره وېشلي دي. دغه ویش د دې لامل شو چې د پښتنو د هويت ځواکمن ملي احساس او ډیوالی احساسات دشوروي اتحاد پوځونو د ماتولو پر وړاندې نور هم غښتلې شي. د پښتنو د هويت احساس له دوی سره له ناوړه توپیریز چلند څخه سر راپورته کوي. دا احساس یو ځل بیا د دوی په اړه د ژبني ناسم پوهیدني او ناوړه جغرافیا یې حالت څخه لاورېږي. له پښتونو سره دا ستړی ستومانه احساس ډیر اور تاریخ لري. دغې حالت دوی ته اوس نوي ځواک وربښلي دي. د فارسي ژبې په نړۍ کې له لرغونو زمانو څخه پښتانو ته افغانان ویل شوي دي. دا مهم نه ده چې دوی په کوم هیواد کې ژوند کوي. په پاکستان کې دوی کله ځان پښتانه او کله ځان افغانان درېږني. که څه هم په افغانستان کې د دوولسو څخه تر پېڅلسو میلیونو څخه ډیر پښتانه اوسېږي، د دوی د دغې هیواد د ټولو وګړو د نیمایي څخه ډیره برخه جوړوي. په پاکستان کې پښتون توکم تر پنځویشتم میلیونو پوري رسېږي چې د افغانستان په پرتله دوه برابره ډیر پښتانه دي. په پاکستان کې دوی د ټولو وګړو یواځې پنځلس سلنې جوړوي.

دا هغه لاملونه او شرایط دي چې بن لادن تیرینه ناوړه ګټه اخلي، تر څو سیمه د عربي القاعدې د عملیاتو لپاره بنسټ وګرځوي. د بن لادن نړیوالې ستراتیجی او دالقاعدې پوځي مرکز لپاره ټول هغه اړین ټوکي او اسباب چې ده ور ته اړ تیا لرله تیار وو، تر څو د دواړو دولتونه کمزوري او سیمه یې ثابته کړي. د ده جهاد لپاره هغه مهال له امریکا او سعودي عربستان څخه په لوی لاس مالي مرستې هم کیدي. د مرستو ډیره برخه د بن لادن مرستندوي مولوي جلال الدین حقاني ته ورکول کیدي. دالقاعدې ډلې دخپلو فعالیتونو لپاره په نړۍ کې هېڅ کومه بله داسې ډاډمنه سیمه لکه دغه سیمه نه شوه منډلې. په ۱۹۹۶ کال د اګوست په میاشت کې بن لادن هغه مهال دنړیوال جهاد جګړه اعلان کړه، کله چې امریکایي یرغلګرو پوځونو د سعودي عربستان دوه سپېڅلي ښارونه مکه او مدینه اشغال کړي وو.

له ۱۹۹۴ کال څخه طالبانو په سیمه کې خورا مهم رول لوبولو، له یوې خوا طالبانو مشر ملا محمدعمر د جلال الدین حقاني تر قوماندې لاندې سرتیري درلودل، له بلې خوا ډیالو ډالیاو غورځنگ له بنسټه د القاعدې سره هېڅ تړو نه درلود. بن لادن اود القاعدې شبکې له دغې تازه موقع څخه ګټه واخیسته او د طالبانو د غورځنگ په لیکو کې چې د بري په لور روان وو، ورګډشول او ځان یې د طالبانو د سخت دريځه مذهبي قوانینو ساتندوي وښود. په ۱۹۹۲ کال کې کله چې کمونستي رژیم ونړېدو او خونړي کورني جګړې پیل شوي، طالبانو دافغان کورني جګړو ته د پای ټکي کښېنود، دوی ديو ستر ځواک په څیر راڅرګند شول. که څه هم دطالبانو بري د توکمیزه ډلې په نامه نه وو، بلکې د شریعت تر بیرغ لاندې ترسره شو. طالبانو د پښتنو ټولې سیمې ان تر آمو سیند پوري فتح کړي. د طالبانو نوي غورځنگ د سعودي عربستان او پاکستان د ګټو په چوپړ کې شو او په هماغه اندازه دوی د امریکا د ګټو په چوپړ کې هم شول. د کالیفرنیا د تیلو کمپنۍ اونوکال د هغه مهال غړي او اوسني ولسمشر حامد کرزی له طالبانو سره دافغانستان له لارې دغازو پایپ لاین په اړه خبرې کولې. د دغې پایپ لاین د تیرولو لپاره اړینه دا وه په هیواد کې باید ملي ثباته او امنیت ټینګ شي. سعودي عربستان هم له یو سنني سخت دريځه امارت څخه د شیعې ایران په ختیځ کې له ایډیالوجک پلوه ملاتړ کاوه. د پاکستان لپاره هم دغه طرحه ډیره په زړه پوري وه. اسلام اباد دخپلو خلکو په منځ کې په سلو کې شل سلنې شیعیه ګانو باندې د ایران له اغیزې څخه په ویره کې وو. بالاخره له همدې مسلي سره د پاکستان د استراتیجی د ژوروالي مسله هم مطرح شوه. په پاکستان کې ټول خلک او دهغه مهال لومړي وزیر بهي نظیر بوتو او حکومت په یو خاص فکر کې ډوب شول. غالباً دغه فکر یا ستراتیجی داسې مطرح شوه، که د پاکستان پر پوځ باندې د هندله لوري برید وشي نو پوځ به ټول افغانستان د خپل د شاتګ سیمې لپاره استعمال کړي. که څوک دسیمې توپوګرافیک حالت پېژني هغه ته دغه فکر پوچ او بی مانا برېښي. په حقیقت کې ددغې فکر تر شا جیو سیاسي لیوالتیاووي شتون لري. کابل هېڅ مهال د ډیورنډ کرښه په رسمیت پېژندلې نه ده.

د پاڼو شمېره: له ۲ تر ۷

د ۱۹۵۰ څخه تر ۱۹۷۰ کالونو پوري په افغانستان کې کيڼ لاسي پښتني ملي غورځنگ وده وکړه، ددوی سره د شوروي اتحاد لخوا مرسته کیده . په ۱۹۷۸، ۱۹۷۳ کالونو کې دافغانستان ولسمشر محمد داود خان په پاکستان کې ټولي پښتني سيمي د افغانستان د خاورې نه بيليدونکي برخه اعلان کړي او له پاکستان څخه يې د خپلې خاورې د مستر کيدو غوښتنه وکړه.

هغه مهال پاکستان په ختيځ کې د کشمير په ابدي کرکچ کې لاس او کريوان وو (۳) . په لويديځ کې د يو بل گواښ څخه په ويره کې ولويده . له همدې امله اسلام اباد په دې فکر او هڅه کې دی چې په کابل کې يو پښتني اسلامي رژيم واک ته ورسوي او دغه رژيم د پاکستان دمرستو او ملاتړ ته تلل او وي ، د رژيم د پاتې کيدو او لمنځه تللو تضمين د دوی په لاس کې وي . له همدې لارې ټول هغه غورځنگونه او ناسيوناليسټي هڅې د يو لوی پښتونستان د رامنځ ته کيدو لپاره وځپلي او تر اوسه يې لمنځه وړي دي . (۴) په ۱۹۹۴ کال کې پاکستان تصور کاوه چې طالبان مسلمانان ، پښتانه او لږ څه هيواد پال يا ملي دودپال دي . دوی دخپلو موخو او رول لوبولو لپاره جوړ شوي خلک دي . په دې شرط چې دوی کنټرول شي او دپاکستان غوښتنې ترسره کړي.

په پيل کې دغه د پام وړ ډله ټولو ته ډيره موثره او په ځای پريوته او ټول لوی سياسي لوښيې د طالبانو په گټه او د طالبانو منظم کولو په چوپړ کې پريوتو. په ۱۹۹۶ کال کې طالبانو د زور او زر له لارې واک ته ورسيدو. شمالي ټلوالې د تاجکو مشر احمد شاه مسعود (دی د ۲۰۰۱ کال دسپتامبر په مياشت کې ووژل شو) لږ څه مقاومت وکړو. ديوولسم د سپتامبر د پيښې څخه راورسته بايد مور دا ومنو چې يا به سړی ډير ساده وي او يا به د تاريخ روند وي. چې باور وکړي ، د تاجکو، هزاره او اوزبکو ترمنځ يو اتحاديه دا ټول سياسي بهير ته بدلون ورکړي. مسعود دسپترنج تخطی پر مخ په لوبه کې يوه کلیدي څيره وه، دی د دې جوگه نه وو چې د ملت يوه ستن په پښو ودروي. سړی نه شي کولي يوه کورنی روغي جوړي ته پس له هغې راوبولي چې د کورنی نيمايي غړي يې له غړيتوب څخه يومخې منع او له صحنې لري کړي وي . نړيواله ټولنه هم په دې برخه کې يعنې په دغه بي انصافه ویش او ملت جوړونه کې بي گناه نه ده . نړيواله ټولنه د طالبانو له ورسته پاتې ايډيالوجي څخه په شوک او ويره کې وو . په ۲۰۰۱ کال کې د بن پترسبورگ تړون له مخې د افغان موقت دولت درويشت وزيران دشمالی ټلوالې څخه او يواځې له ووه پښتانه وزيرانو څخه جوړ شو . دحکومت مشر حامد کرزی يو پښتون وو، دې بيا په ټوليزډول د د امریکا يو گوداگي په څير ومنل شو.

دومره بس ده چې وپوهيږو، د پښتنو مدني ټولنه څومره ځان په واک کې محسوسوي او څومره واک په دغه سياسي جوړښت کې ورکړل شوي دی . دوی بي کچې ناراضي دي او له دغه حالت څخه ډير خوريري . په دې ورستيو اتوکلونو کې د پښتني هويت دري اړخونه په ډير ځواکمن ډول را څرگند شول . لومړی دپښتون ولس د پښتونولي اصول په ډير قوت سره د دوی په هويت باندې ټينگ را وړل شول ،يعنې د دوی ټولنه هويتی رنگ لري ،په دوی کې هر څه نشنليستی نه دي . دويم طالبانيزم د دوی يو وسله وال اړخ بلل کيږي . دريم اړخ يې بهرني بيړني د مرستو ځواک القاعده دی ،القاعده لکه يو وپروس د پښتون په ناروغه وجود کې اغيزه کړي ده.

په ۲۰۰۱ کال د اکتوبر او نوامبر په مياشت د طالبانو غورځنگ لکه څنگه چې گومان کيدو دبورې يا شکرې په شان په چاي کې منحل شو .که پښتون ولس په کابل کې يو ريښتيني ځواک او د واک ونډه درلودلی او دوی خپله خبره دحق په کرسې کې کينولي شوي . بناييې د طالبانو غورځنگ له ماتې څخه ورسته بيا په پښو نه وي دريدلي . دلته مطلب د دې نه دی چې « افغانستان يواځې د پښتونو هيواددی » بلکې دا همدسي ده لکه پښتانه چې په دې اړوند خپل وياړلي تاريخ او په افغانستان کې د خپل ولس وگړيزه برخه دليل وړاندې کوي.

که هر ډول وي سياسي توکمپوهني په دې واقعيت ولاړل ده ، بناييې ځيني خلک لږ څه ارد کړي يا حيران کړي دغه موضوع بايد بي له کوم ولي يا څنگه څخه د توکمپوهنی په رڼا کې تابيد او درغلی په کې ونه شي.

په افغانستان کې له ملي پخولابني څخه هله خبري کولي شو، چې پښتانه خپل شمالي توکمو نه يواځې له تاريخي پلوه افغانان ونه وگني، بلکې دوی په خپل څنگ کې په مساوي ډول د ځان په شان هيواد پال افغانان وشميرل شي . دا کار کيدونکي او شوني دی، ځکه افغان تاجکان اصلاً نه غواړي چې د تاجکستان له دوشنبه څخه پرې حکومت وشي او همداسي هېچ يوازېک نه غواړي چې له ازبکستان څخه او هېچ کوم شيعيه هزاره نه غواړي تهران ته گوري . هېچ داسي افغان تاجک نه پيژنم چې دی له تاجکستان سره د يوځای کيدو خيال په سر کې ولري .په همدې ترتيب نشي کولي يو افغان اوزبک ومومي چې دی له تاشکند سره د يو ځای کيدو فکر په سر کې لري. ټول افغانان په يو اواز يو ملي ستر سپيڅلي احساس او مسووليت دخپل نه ويشل شوي هيوادلپاره لري. افغان ولس له خپل گډ هيواد څخه له دوو پيريو راهيسي څنگ په څنگ په گډه دفاع کړي ده او کوي . له بهره قومي لاس وهني او درزونه د دوی ملي پيوستون نه شي زيانمولي.

دغو پرله پسې تيروتنو څخه القاعدي گټه پورته کړه. دغه ډله تر څوچې په ځمکه کې ريښي ونه لري ، نشي کولاي خپل ژوند ته ادامه ورکړي . افغانستان اسلامي سخت دريځو ته د پټيدو د ژوندي پاتې کيدو او د شا ټک لپاره مهم دی. په افغانستان کې دوی مجبور دي چې د طالبانو مقاومت تل تود وساتي . که ملي جهاد ناکامه شو بيا نو بي له شکه نړيوال جهاد ته يوه سخته ضربه ده.(۵)

ښه به دا وي چې مور اوس د طالبانو غوښتنې بې له څه ځنډ، ځنډ او وقفه څخه ومنو او د خپل له لاسه ورکړل شوي خاوري د بېرته الحاق او له خپلو هم ژبې ولس سره دبېرته يو ځای کيدو لاره ورته خلاصه کړو . که دغه غوښتنې په منځ کې نه وي ، بيا نو په يقين سره ملي جهاد د نړيوال جهاد په څير سر را پورته کوي . (۵) په دې صورت کې به بن لادن هم په غلط لار نه وي تللي.

په ۱۹۹۶ کال کې بن لادن له دې امله په ويره کې وو چې د طالبانو او يونوکال کمپني ترمنځ خبرې اترې به د دې لامل شي چې د ملا عمر رژيم په رسميت وپېژندل شي . دا گواښ هغه مهال له منځه ولاړ کله چې په ۱۹۹۸ کال د اگست په مياشت کې د امريکا د کينیا او تانزانيا سفارتونو کې بمې چاودنې وشوې ، په بدل کې امريکا په لومړۍ ځل پر القاعده هوايي بریدونه وکړو او دافغانستان خاوره په لومړۍ ځل بمباري کړه . بن لادن ته بمباريو ښه موقه په لاس وکړه . بن لادن ډير ښه پوهيده چې دې څنگه په مهارت سره د ملا عمر له قهر او غوسې څخه گټه پورته کوي . په ۱۹۹۸ کال د اگست مياشت کې په کندهار کې په يو ډول دوه گوني يا دوه اړخيزه رهبري باندې جوړ راغله . د يوولسم د سپټمبر څخه را ورسته دغه تړون يا نوي پرمختگ لاتر اوسه لږ زيډلي نه دی . القاعدې خپلې محوري سيمي خوست او ميرانشا ته شاتگ وکړو چېرته چې جلال الدين حقاني له خپلو جنگياليو سره ملي او نړيوال جهاد گرانتي کړي . بيا دملا عمر طالبانو د کندهار او کويټي سيمه په خپل کنترول کې لري . دا کنترول لږ څه اسانه ځکه دی چې د دې جنگيالي اکثره د غلجې له قبيلې سره تړولري . په شمالي بلوچستان کې ۸۵ سلني اکثره وگړي له دغې قبيلې څخه دي . ايا د پاکستان هغه مهمه ستراتيژي د افغانستان په اړه له گواښ سره مخامخ نه ده ؟ د اسلام اباد ستراتيژيستان په دې عقیده دي ، چې طالبانو به بيا په افغانستان کې لاس بري شي . دوی خپل پوځي عمليات يواځې د بهرنيو اورپکو په وړاندې پيل کړي دي ، تر څو ترهگريزه ځالي لمنځه يوسي . په داسې حال کې پاکستان خپل سيميزه طالبان څپي او د افغان طالبان بيا ساتي . القاعدې د « څيټي او سندان » په نامه پوځي عملياتو څخه هغه مهال گټه واخيسته کله چې د ۲۰۰۴ کال په سر کې امريکايي جنرال ديويډ بارنو له خوا طرحه شول . دا عمليات په دې موخه پيل شول چې داوزبکستان اسلامي غورځنگ جنگيالي د سويلي وزيرستان څخه شړل کيږي او د افغانستان په پوله کې يې ايثار کړي . دا د پاکستاني او امريکايي ځواکونو لومړني گډ پوځي عمليات ووچې ترسره شول . پاکستاني پوځيان په يوه مياشت کې له زرو څخه ډير ووژل شول . په پای کې دوی مجبور شول چې له نیک محمد يوځوان سيميزه پاڅونکوونکي سره خبرې اترې ته کيني . دې بيا دوه مياشتني ورسته دامريکايي بې پيلوټه الوتکو له خوا ووژل شو.

نیک محمد مشهور په « د هېچا زوي » وتوانيدو چې ايتازره کسيزه پوځ مخی ته په ډيره ميرانه ودرېږي . دی ولسي اتل وپېژندل شو ، دی د نوي ځوان نسل مخکښ وگرځيدو او دا نوي نسل اوس د ده د وينو بدل اخلي . د نیک ځای ناستي وپرونکي بيعت اله مسودله القاعدې سره د پاکستان په وړاندې لاس يو کړو . ده ډير يرغلونه په پوځي کاروانو ، پوځي مرکزونو باندې ترسره کړو . دمحاکمو په دفترونوباندې ترهگريزه بریدونه وکړو . ان د پوځ د قوماندې په مرکز کې برید تر سره کړو . ولسمشر پرويز مشرف درې ځله د بریدونو څخه ژوندې ووت . اما بې نظير بوتو په ۲۰۰۷ کال د دسامبر په مياشت کې ووژل شوه .

په همدې بهير کې مسود له شلو ډلو څخه چې دوی د هيواد په ټول شمال لويديځ کې ستر واک او اغيزه درلوده د پاکستان د طالبانو تحريک بنسټ کېښود . سمدستي پاکستاني طالبانو مذهبي پاکونې پيل کړي ، دساري په ډول په ۲۰۰۸ کال د اکتوبر په مياشت کې ۱۶۲ شيعيه گان يې ووژل .

د طالبانو سره د روغې جوړې پرته يوه بله لار په دغه سيمو کې تنکي ځوانان چې د القاعدې په چوپړ کې نيول شوي دي . دوی په سيمه کې گمارل کيږي چې وژني ترسره کړي او ويره او وحشت يې خپل ورستيو کچې ته رسولي دي . دوی د سپارښتنو وژلو په بهير کې له ۳۰۰۰ ډيرو قومي مخورو مشرانو څخه د جاسوسي په نامه سرنونه پرې کړي دي . مسود د پنجاب له ترهگري شبکې سره نږدې لړيکې درلودې او دوی د ده سره د مرستو او همکاريو ته ولاړل ول . لکه وهابي لشکري طيبه، نه وهابي ډلې او د شيعيه گانو ضد ډلې لشکري جنگوي او جهيش محمد . دغې حالت ملا عمر ډير په اندېښنه کې کړو ، ده نه غوښتل چې هلته مقاومت تقويه کړي او پاکستان بې ثباته کړي ، ځکه ده غوښتل له هغه ځای څخه د خپل مقاومت لپاره خلک راجذب کړي .

د ۲۰۰۹ کال په اوږدو کې پوځ وتوانيدو د هغو طالبانو څخه کار واخلي چې ددوی ملاتړ ورسره وو او د تحريک طالبان پاکستان په وړاندې وځنگوي . کوم خاص پوځي پريکنده او قانع کوونکي پايلې لاسته ورته غلي . ملا عمر ډيرې هڅې وکړې چې د حقاني د شبکې له لارې د پاکستان تحريک طالبانو تر خپل کنترول لاندې راولي . سره له دې چې بيت اله مسود ووژل شوي وو دپوځي برياوې څرک ونه لگيدو . دهغه د تره زوي حکيم اله مسود يې ځای ناستي شو . پوځ د اکتوبر په مياشت کې په وزيرستان کې نوي يرغل پيل کړ . تحريک طالبان پاکستان په غبرگون کې ډير سخت بریدونه په ملکي وگړو ترسره کړل .

د ۲۰۰۹ کال له اکتوبر څخه تر ۲۰۱۰ کال دسپټمبرمياشتني ۸۱ خانمرگي بریدونه چې ۱۶۸۰ انسانان په کې ووژل شول . په داسې يو حالت کې مور کړي شو و پټيوچې د افغانستان په اړه د لندن او کابل کانفرانسونه دهماغه زرو نسخو بيا گرمول دي او بس .

د ایساف یا ناټو ځواکونه ورو ورو تر سخت فشار لاندې راغلي دي. په جګړیزو سیمو کې هېڅ راز د بیا رغونې پروژې نه رغول کېږي. له سیاسي اړخه ټول چانسونه مو له لاسه ورکړو. هېڅ څوک نور باور نه کوي چې په څه ډول د یو بڼه حکومتي مشرتابه سره په کابل او اسلام اباد کې مرسته او ساتنه یې وکړي.

مور ته یواځې د کرزی وړاندیز پاتې کېږي، هغه له طالبانو سره روغه جوړه او خبرې اترې دي. د امریکا ولسمشر اوبا ما زره نا زره دی، دی سره هېڅ کومه بله لاره یا الترنیټیف نه شته. په پای کې دی مجبور دی چې موافقه وکړي. په سیمه کې حالات ډیر خړپر شوي دي. تحریک طالبان پاکستان خپل برخلیک نه یواځې القاعدې او د پنجاب ترهګري ډلو ته په لاس کې ورکړي، بلکې دوی په ټولو قبایلي سیمو کې خپلواک ټینګ کړي دی او دودیزه قبایلي ځواک او سیستم یې هم لمنځه وړي دی. دوی خپل ترهګریزه بریدونو یې له دې چې ځان کمزوري وښيي دوام ورکوي او دسیمې پر ملکيانو یې ژوند توره شپه ګرځولي دي.

په داسې یو ګډوډ حالت کې به څنګه شوني وي، هغه طالبان وموندل شي چې دوی خبرواترونه نیاري ولري. که داسې وشي چې نړیوال سیاسي ستراتیجستان په ریښتیا سره له طالبانو سره خبرو اترو ته کیني، څنګه به دا تضمین شي چې دوی به یو د اړیکو او دخپلو یو لوبو او د نه منلو یو ګډوډ نظام یا سیستم سره مخامخ نه شي او دوی به د سم پوهاوي څخه عاجز وي؟

طالبان به په هېچ یو نړیوالو منل شوي معیارو نو، نورمونو او قوانینو ته غاړه کینږدي. کیدای شي چې د طالبانو سره خبرې اترې یوه سمه ستراتیجی نه وي. بڼه به دا وي چې دا کرکېچ له ریښو څخه راویستل شي.

مور له پیل څخه تر اوسه دوه ټکي وڅیړل او دا پوه تر لاسه او ثابت شوه، لومړی القاعده د خپل سر دبقا لپاره افغانستان ته ډیره اړتیا لري، دوی یې له داسې سیمې څخه خپل ژوند ته ادامه نه شي ورکړي. دویم ټکي دا دی چې یوه ارامه، سولیزه پښتني مدني ټولنه دخپلو ملي حقه حقوقو د لاسته راوړلو سره ه وسله وال طالبانو ته نوره اړتیا نه لري. دغه ثابت پوهه مور مجبور وي، له دې امله مور مجبور یو دافغانستان پښتونمنځ ته ورشو او په دغه چارو کې لاس ورکړو.

یوه ګوتنیوکه به دا وي چې هغه زار پخواني د پښتنو د واکمني سیستم به په نه جبران کیدونکي ډول لمنځه تلل وي. ایا دا ریښتیا ده؟ که داسې وګڼو نو له دې څخه به کوم بل کمزوري یقین نه وي. داسې نه ده چې دا نوي رامنځته شوي ځواکونه او د دوی ترمنځه اړیکې د تل له لپاره نه ماتیدونکي دي. اوله لاسه وتلي واک او ځواک بیرته نه راګرځي. دا خبره سمه ده چې دودیزه قومي مشران وژل شوي دي. دا په دې مانا نه دي چې د پښتنو قبایلي دودونه او د واک سیستم وژل شوي دي.

زموږ له انده په فیوډالي سیستم کې قومي محور په ناسمه توګه د وراثت د دوام د پرنسیپ له لارې تر سره کېږي. ځکه په اروپا کې فیوډالي واک او ځواک پادشاهانو خلکو ته ورکاوه. تر څو چې خپل فرمان ورکولو او حکمراني ته حق د الهی له لارې څخه برابر کړي. ټولوک به ځان خلکو ته د خدای د سپیڅلي میراث دانقال په توګه ښوده. یعنی دی په مسلسل توګه خدای ته دوفاداري دنده ترسره کوي، تر څو دی میراثي واک خپل ځای ناستي ته په امانت داري کې ور وسپاري.

په ختیز فیوډالي سیستم کې واک د الهی ځواک له لارې چا ته نه ورکول کېږي، هر ناپیژندل شوي انسان کولې شي حکمران شي، کله چې دی خلکو ته خپله ځواکمني ثابتې کړي او نسبت هغو خلکو ته چې ده ته یې بیعت کړي ځان خان او سخاوتمند وښيي، دی کړي شي حکمراني وکړي

له همدې امله هر اغیزمن، مخور، ملي پښتون قومي مشر زموږ دخبرو اترو بالقوه مخاطب سړی دی. مهمه دانه چې دی طالب دی او یا دی د طالبانوخواخوري وي او که نه وي. حتا سړی کولې شي ووايي چې جلال الدین حقاني په لومړۍ سر کې یو پښتون دی، بیا په دویم پروکي دی یو طالب دی، په ورستي پروکي دی د اسامه بن لادن یو ستراتیجک ملګري دی. ښایي ځیني خلک په دې خبره ټکان وخوري، دی غواړي یواځې د خپل ځواک او شتمنیو څخه ساتنه وکړي، د هغه شتمني او ملکیت د خوست او میرانشا په منځ کې سیمه ده. دا د ډیورنډ په دواړو خواو کې د ده له خوا ازاده شوي سیمه ده. دی هره ورځ ډیورنډ کرښه تر پښو لاندې کوي. حقاني ته القاعده او تحریک طالبان پاکستان یواځې یو ټوکی د موخي د لاسته راوړلو لپاره دي. دی اصلاً نړیوال جهاد ته لیوالتیا نه لري. په حقیقت کې نړیوال جهاد ده پسي ګونګوسي دي.

د دغې پسمنظر پربښت د پاکستان لوی درستیز اشفاق پرویز کیني په خپله وینا کې د ۲۰۱۰ کال د فبروري په میاشت کې وړاندیز وکړ، دی وایي دخپلي اغیزې له لارې به له حقاني څخه ګټه واخلم. کیني دخپلي ستراتیجی ژوري پر پرنسیپ غواړي چې د پاکستان لویدیځې پولې امنیت ټینګ کړي.

ده په واضع ډول وویل، چې مور افغانستان ته دخپلي واکمني په سترګه نه ګورو، یواځې دپاکستاني لویدیځې پولې امنیت ټینګو غواړو. بې له دې چې دی د ډیورنډ کرښې نوم واخلي هغې ته اشاره کوي. ورسره ده په افغانستان کې د هند په ځواکمنه اغېزه باندې سختي نیوکې وکړي. اسلام اباد ځان د غلیمانو په محاصره کې ویني او اندیښنه یې څرګنده کړه.

د دینمني محاصري گواښ او کلابندي احساسول بنيابي لږ څه ناسمه ارزونه وي، اما بي بنسټه هم نه ده. ځکه د سړي جگړې پر مهال يو ډيپولوماتيک محور د واشنگټن، اسلام اباد او بيکنگ ترمخ وو. د محور د ډيلي او ماسکو محور ترمخ ولاړ وو. هغه مهال د پښتونو دملي هڅو څخه پخواني شوروي اتحاد او هند ملاتړ کاوه.

دلته موږ له هغه پټ او پرېکنده کرکيچ سره مخامخ کېږو او په هغه نه ويل شويو حقيقتونو باندې خبرې کوو، چې د پاکستان او افغانستان اړيکې زهرجنې کړي دي. پاکستان ډيورنډ کرښه ته د خپل جوړښت سره د يوې قانوني پولې په څير گوري. او دنړيوالو قوانينو پر بنسټ د ميراثي تړونو گرانتي لاره ورته خلاصوي.

افغانستان ډيورنډ کرښه په دې دليل نه مني، چې دغه کرښه هېڅ مهال په کوم تړون کې د نړيوالې پولې په څير لاسليک شوې نه ده. ځنگه سړی داسې يو شي ته مشروعيت ورکولي شي چې قانوني مشروعيت يې لمنځه تللي دي؟ ډيورنډ کرښه يو ناسور زخم دی. دغې کرښې هېچ مهال ونشو کړي چې پښتانه حاشيه ته کړي، دا کرښه يو ځل بيا هغه مهال ماته شوه کله چې د القاعدې په وپروسو باندې ککره شوه.

کين اړخه نشنليست گوندونه يو مهال له شوروي اتحاد سره نږدې اړيکې درلودې لکه عوامي ملي گوند همدا اوس په پېښور کې حکومت د دوی په لاس کې دی. دوی د ډيورنډ له کرښې سره مخالف څرگندوي.

د ۲۰۰۷ کال د اپرېل په مياشت کې په دې اړه يوه ستره سمبوليکه اشاره وشوه و چې د لږو خلکو پام يې ځان ته را واړولو. ولسمشر کرزی جلال اباد ته سفر وکړو چې هلته يو کولتوري مرکز پرانيستی. هغه ته يې د خان عبدالغفار خان نوم ورکړو. باچاخان د عوامي ملي گوند بنسټ ايښودونکې وو. په ۱۹۴۸ کال کې دی افغانستان ته کډوال شو. په ۱۹۸۸ کال کې دی و مړ او د افغانستان په خاوره کې خاورو ته وسپارل شو. اسفنديار ولی خان د ده لمسي او د عوامي ملي گوند اوسني مشر د دې مراسمو وياړلي دروند ميلمه وو. د خپلو خبرو په پای کې ده په نيغه شعار ورکړو چې د کرښې په دې او هغه خوا کې زه افغان يم. (لرو او بر يو افغان) کرزی د دې خبرې په اوریدو سره په شور او جوش کې په ټينگه ورته ټکي وکړي. د پاچا خان بل مرکز په پېښور کې دی.

د ډيورنډ کرښې سره ډيرې حساسې مسلي او کرکېچونه تړلي دي. سيمې ته به تر هغه سوله رانشي، تر څو چې د دغې کرښې ريښتني حقوقي موقعيت څرگند نشي. د کرښې نوم موږ ته د اوربند مفهوم را يادوي، تر هغې چې يو کرکېچ حل شوي نه وي. په همدې ډول دکنټرول کرښې کشمير په دوو برخې وېشلي دي. آيا څوک به د ايران او پاکستان ترمخ کرښه چې دواړو هيوادو له خوا په رسميت پيژندلې شوې ده « د گلدسميد کرښې (ل) » په نوم ياده کړي؟

افغانستان له ډيره مودې څخه خپله موضع د ډيورنډ کرښې په اړه څرگنده کړي. ولسمشر کرزی طبيعتاً نه شي کولی د دغې کرکېچ په اړه ځان بي عزته کړي او خپل کورس يا ټکلارې ته بدلون ورکړي. که دی په دغه مسله کې په شا شي، د ده ژوند ته به جدي گواښ پېښ شي.

د ټولو خبرو سره سره که کابل دغه کرښه په رسميت وپيژني، د پاکستان ستراتيژيکه ژوره به بي مانا شي. د ترهگري په وړاندې ټولاله به ښه په کار ولويږي. د پاکستان ويره چې دهند له خوا محاصره شوي خلاصه شي. په ۲۰۰۹ کال د اگست په مياشت کې پاکستان گواښ وکړ چې د ډيورنډ کرښې څخه اغزن تار او ماینونه تاو کړي. يو مسخره فکر او ناشوني چار وو، مطمئناً سيميزه پاڅون پيل کېده او پاڅون کوونکي به د القاعدې سره يو ځای شوي وي.

د اروپايي ټولني شينگن سيمه يوه د نموني موډل سيمې په څير د دې لپاره چې په دغه سيمه کې د نورو زلزلي څپو څخه ډډه وشي، دغه ماته کرښه بايد د سولې کرښې په نامه ونومول شي او له دې لارې څخه يوه د سولې سيمه رامنځته شي. تر کومه چې مالوميري د افغانستان او پاکستان اړيکې له ډيره مودې د دوی له هويتې کرکېچونو او سرحدې کرکېچونو له امله کرکېچني دي، دوی نه شي کولی يو بل ته ورنږدې شي. اوس نړيوالې ټولنه مجبوره ده چې په دې برخه کې له دوی سره بنسټيزه مرستې وکړي.

نړيواله ټولنه ورسته له اتو کالو څخه لا په سيمه کې شتون لري دغه مرسته ددوی له لاسه تر سره کيداي شي. يادونه بايد وشي چې د نوي کرښې پيژندل بي له سيميزه قومي مشرانو څخه د چې کرښې په دواړو خواو کې اوسيري ناشوني ده. دلته بايد سړی د عملي حل هڅې پيل کړي. دا هڅې بايد داسې وي چې پښتون ولس ته له دې لارې پرته له بيلتون کرښې څخه د يوې سوليزه سيمي امنيت خوندي شي. يواځې افغان ولس لپاره بي له وېش کرښې څخه يوه گډه سيمه رامنځ ته شي. تر څو دغه واحد ولس نوره د وپشلو، توتي کيدلو او گډوډيو له عذاب څخه په امان کې شي. بي له دې چې د دواړو هيوادو حاکميت تر پښتنو لاندې راشي. د بيلگې په ډول لکه د اروپايي ټولني « شينگن سيمه » چې بي له کومه څنډه دوی له يو بل سره تگ او راتگ وکړي.

په دغه صورت کې به يوه نيوکه دا وي چې د قاچاقو فعاليتونه به ډير شي. دا ناقانونه سوداگري خو له پخوا څخه دلته شتون لري، په يوه سوليزه سيمه کې به دقاچاقو کچه ټيټه شي. له دې امله به افغانستان چانس ومومي چې په سيمه کې د سوداگري، د موټرو تگ او راتگ او اقتصادي لارې خلاصې کړي.

د کرښې لپاره یوه نوي کرنلاره د تگ او راتگ ډول باید تصویب شي، ځکه د ډیورنډ کرښې په اړه پخوا هم تر ونونه لیکل شوي وو لکه په ۱۹۰۵، ۱۸۹۳، او په ۱۹۲۱ کالونو کې دا چې دومره ډیر تر ونونه لیکل شوي دي یو لامل یې دا دی چې د کرښې په اړه یې شک او تر دیدونه رامنځته کړه چې دا کرښه په رښتیا شته او کنه. اوس ډیر یې داسې نښې او علائم رامنځته شوي دي چې پښتانه په خپله پریکړه وکړي ځان د القاعدې له شبکې څخه خلاص کړي. دوی به په خپله د القاعدې په وړاندې مقابلي ته را پاڅي.

داسې هم بریښي چې دواړه هیوادونه په ځای د دې چې د طالبانو سره د سولې او روغې جوړې په اړه بې پایلو خبرې اترې ته کښي، دوی باید هڅه کړي بې له دې چې خپل پخواني دريځونو او اتحادونو ته د پښتنو پښتونو په اړه وگوري دوی باید له قومي مشرانو سره خبرو اترو ته کښي.

خالد عزیز د پښتونخوا پخواني جنرال سکرتر په ۲۰۰۸ کال کې د دې کرکېچ په اړه وایي، د امریکا او پاکستان ترمنځ به د گټو او لیوالتیا کرکېچ همداسې پرځای وي، تر څو چې د ډیورنډ مسله په افغانستان باندې حل شوي نه وي. (۶)

په هغه څه باندې چې کابل او اسلام اباد پوهیږي، د پاکستان لوی درستیز په ډگر وویل، په دغه پاسني عبارت کې جوتیږي. په افغانستان کې د ملي پخلاينې لړۍ په لومړۍ سر کې د دې لپاره ده چې د پاکستان په پلولو کې دا بل اور مړ کړي.

کیدای شي د پښتونو له توکمیزه هویتي احساس څخه القاعدې ناوړه گټه اخیستي وي. له بله پلوه د پښتنو په کښي لاسي گوندونو کې د طالبانو مخالفت شته دی.

لودیځه ډیپلوماتي باید په داسې یوه مغلقه پیچیده کرکېچین حالاتو کې نوي لارې چارې ولټوي او له خپلو مالومو میتودونو څخه وړاندې ولاړ شي.

دا حاشیه ته لږ ډول شوي او له پامه غورځول شوي پښتانه حق دی چې بیا خبرې ته پریښودل شي، یو لوی بري به دا نه وي، بلکې د دوی منل شوي حقوقو نو ته به درناوي او د دوی عزت بیرته پرځای کول دي.

له دې سره به د نړۍ تر ټولو ځواکمن پوځونو ته به یو چانس پیداشي، چې له بشپړې ماتې څخه خلاص او د لږ څه باعزت و تلو لار به ورته هواره شي.

پای

لمنلیک : د نونسمې پیړۍ په پای کې د ایران او پاکستان پوله د بلوچستان په سیمه کې یوه کمیسیون ته دنده وسپارل شوه چې دا پوله رسماً ویستل شي، د کمیسیون مشر انگریزي جنرال گلسمید وو.

اخیځونه:

۱. د افغانستان لپاره د ملگرو ملتونو د مرستو څانگه د ۲۰۱۰ کال د جنوري میاشتې کالني راپورت
Unama.unmissions.org

۲. د سولې اسيا پورتال . د هند او پاکستان کرکېچ د ۱۹۴۷ کال څخه پیل او نن کشمیر په دوو برخو وېشلي دی .
www. Satp.org

۳. ستر پښتونستان د لوی افغانستان د لویدو لپاره استعمالیږي، په ۱۹۴۸ کال کې د شمالي وزیرستان او د تیرا په دره کې د خپلواک پښتونستان دولت بیرغ په رپیدو شو، چې د افغانستان پاچا اعحضرت محمد ظاهر شاه له خوا یې ملاتړ کیدو. دغه په خپل سر اعلان شوي دولت یواځې شل میاشتې شتون درلود.

Jean _Pierr Filiu ; Les Neuf Vies d al _qaida ; Paris (favard) 2009 . وگورئ

۶November 2008. .Aligning regional security policies", "The News, Islamabad, 25"

Zeilen, Georges Lefevre Le Monde diplomatique Nr. 9312 vom 8.10.2010, 724